

Adaptacja dziecka w przedszkolu

Rozpoczęcie edukacji przedszkolnej to przełomowy moment w życiu każdego dziecka. Dla wielu z nich to pierwszy kontakt z grupą społeczną. Początki pobytu dziecka w przedszkolu to rudy okres i sprawdzian zarówno dla dzieci jak i ich rodziców, którzy niejednokrotnie motywowani miłością utrudniają swoim postępowaniem spokojniejsze zaakceptowanie przez dziecko nowej w ich życiu bardzo stresującej sytuacji.

Każde dziecko jest inne, dlatego proces adaptacji do nowego środowiska może przebiegać różnie. Proces adaptacji dziecka do przedszkola w znacznym stopniu ułatwia posiadanie przez dziecko umiejętności w zakresie prostych czynności samoobsługowych takich jak: jedzenie, mycie i wycieranie rąk i twarzy, ubieranie i rozbieranie się, komunikowanie swoich potrzeb.

W procesie adaptacji bardzo ważna jest ścisła współpraca nauczyciela z rodzicami, która powinna opierać się na wzajemnym zaufaniu, ustalaniu wspólnych działań i uzupełnianiu ich w procesie wychowawczym. Rodzice i – przede wszystkim – nauczyciele powinni tworzyć sytuacje sprzyjające pozytywnemu nastawieniu i zainteresowaniu dziecka przedszkolem oraz wspierać swoich wychowanków w przystosowaniu się do nowego miejsca. Przedszkole jako profesjonalna placówka wychowawcza może udzielić rodzicom wsparcia, przygotowując ich do udzielania pomocy dziecku w jego adaptacji do nowego środowiska społecznego.

Aby złagodzić dyskomfort rozstania, zmniejszyć do minimum negatywne emocje dziecka wynikające z nowej sytuacji, przygotowaliśmy dla rodziców kilka rad ułatwiających proces adaptacji ich pociech w przedszkolu.

Dobre rady dla rodziców

Udana adaptacja do grupy przedszkolnej ma istotne znaczenie dla dalszego rozwoju dziecka. Dzięki odpowiedniemu przygotowaniu można w istotny sposób ułatwić dziecku wejście w jego „nowy świat” – w świat przedszkola.

Rodzicu pamiętaj:

- rano w domu nie wytwarzaj atmosfery nerwowości i pośpiechu,
- w czasie drogi bądź pogodny, odprężony, spokojny, ciesz się, że twój syn/córka idzie do przedszkola, nie obiecuj mu za to nagrody,
- tłumacz dziecku, jeśli jest to konieczne, że idziesz do pracy, a ono w tym czasie spędzi czas z innymi dziećmi, których rodzice też pracują,
- pozwól mu zabrać z domu ulubioną przytulankę lub zabawkę, a nawet waszą fotografię,
- wejdź z nim do szatni, pomóż się rozebrać, zwróć uwagę gdzie pozostawiasz jego ubrania,
- pożegnanie w szatni powinno odbywać się z uśmiechem, bez łez i smutnych spojrzeń, bez zbędnego przedłużania samego momentu rozstania. Pożegnanie powinno być krótkie: uśmiech, buziak i pa-pa,
- nawet jeżeli bardzo chcesz to nie wchodź do sali, oszczędzisz tym żalu i smutku pozostałym dzieciom,

- pozostawiając dziecko w grupie przedszkolnej nie pokazuj zdenerwowania i niepokoju, dziecko może wyczuwać, że coś mu grozi. Spokojne rozstanie z mamą lub tatą sprawi, że dziecko szybciej się uspokoi i łatwiej nawiąże kontakt,
- jeżeli widzisz, że rozstanie z mamą jest bardzo bolesne dla dziecka, niech do przedszkola przyprowadza go tato lub inny członek rodziny,
- na początku, jeśli masz taką możliwość skróć czas pobytu dziecka w przedszkolu, zabieraj go trochę wcześniej np. po obiedzie i stopniowo wydłużaj pobyt dziecka, a po przyjściu po niego, witaj go uśmiechem,
- zawsze kontroluj, co mówisz w jego obecności o sytuacji dotyczącej pobytu w przedszkolu,
- nie wywołuj dodatkowego stresu wymuszając na dziecku, by zaraz po przyjściu do domu opowiadało o przedszkolu,
- nie martw się, że dziecko w pierwszych dniach w przedszkolu nie chce się bawić, jest bierne i tylko obserwuje to, co dookoła niego dzieje. Stopniowo przyzwyczai się ono do nowej sytuacji, nowych kolegów i powoli zacznie włączać się do wspólnej zabawy.

Opracowała: E.Czerwińska

Źródło: M.Sobkowiak, „Pożegnanie rodzica z dzieckiem w przedszkolu”, „Blżej Przedszkola”, 2020, nr. 6.225/2020.